

Sevemedim

– YuReKiKLiMi · 12 Şubat 2013

Sevdaya uzak uçtuğum dağların,
Sert yamaçlarında üşüyen tüylerimle hissettim hep aşkın gözyaşlarını.

Direndiğim olmazların zirvesinden bakmaya çalışıp sevdanın yedi rengine;
Taklalar atarak yuvarlandım hep, soğuk yüreklerin sert kayalıklarına.

Yine de uçmadı uçurtmalarım, yine de yetmedi kanatlarımın hak gücü;
Sevemedim yıgılmaların leşi olduğum manşetleri ve dirilmedi hiç monaroz.
Büyük iskenderin zırhındaki hibe gibi saklı kalmış ıspartaküs düşlerle,
Kuramadım yüreğimin romasını, yıkamadım şeytan aşkının bizans kalesini.

Kapıldığım bir rüyanın son saniyelerinde kalıp saatlerce,
Yeniden çizmek istedim tüm kahramaları, binkez öldürmek istedim uyandığım sabahları.
Göz kırpan gecenin ter içinde kalışına şahit olduğum yataktan doğrulmak,
Bir bardak suda önce boğulmak sonra dirilmek hiç istemedim, isteyemedim.

Sıkıldı mısralarım yıldızı konuşmaktan, yataklara düştü güneşin yağmurları,
Benim dışımda herkes gökler gürlesin, dünya kabuk değıştirsın istedi ama olmadı;
Dinlemedi bulutlar, esmedi işte istediğim rüzgarlar.

Tabiat ana ağladı, gören gözler çağladı, hatta bilmeyen yürekler dağlandı;
Kilidi bozuk kalbimin çözülmedi düğüm aynası, yıkılmadı inancımın saman kulesi.
Yaktım yanmadı, yandım olmadı, savdım aldırmadı.
Çok isterdim bir girdapta sır olup kaybolmayı lakin;
Kıramadım ki şu kalbimin kalemini....

Bülent KAYA